

406 000 000 000251
HUHTANEN REIJO

PALLASTUNTURINKJ 5B7
01280 VANTAA 28

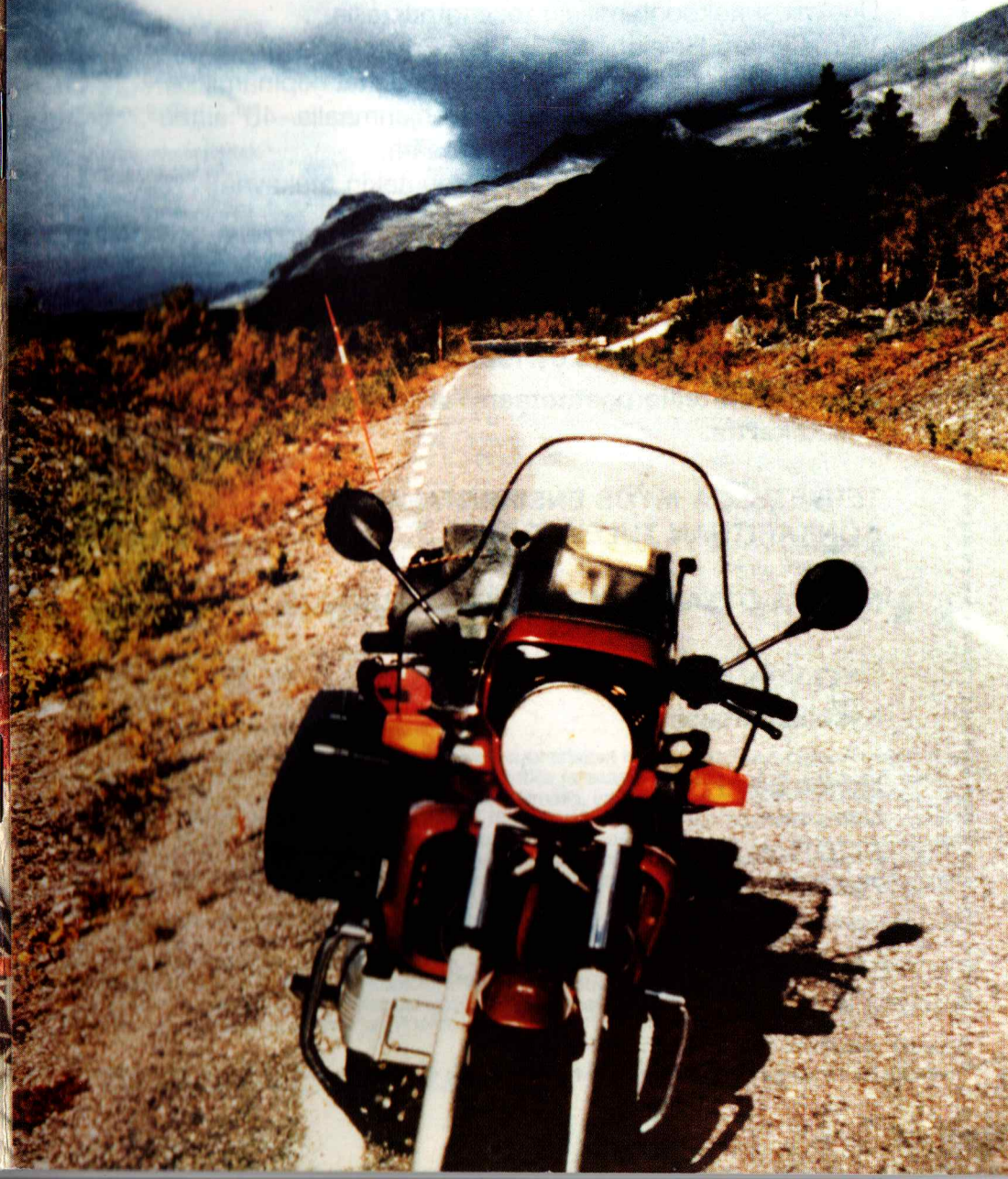

OFFSET-KOPPINEN OY 1988

Motoristi

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY
N:o 6 JOULUKUU 1988

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Syksyä istuessa

Pystymättäkin on jo pois päästy, kuten viimeksi uskoin. Kuoppalan Pekka oli löytänyt hauskat tiet ja mukavan, kuivan paikan. Järjestelyt olivat sujuvat, mutta parin kuskin holtiton kypärättä ajelu sekä asiansa osaamattomien metsurien koheltelu metsässä pistivät pahasti silmään. Pystymättän jatkuvuuden kannalta olisi parasta, että pystyssä olevaan puustoon kosketaan vain järjestäjien luvalla.

Käväisin työasioissa Saksassa ja paluumatkalla tietysti ostin Motorradin matkalukemiseksi. Kaikkien testien ja tekniikoiden lisäksi lehdessä oli artikkeli, jossa eri alojen asiantuntijat ja viranomaiset kritisoiivat moottoripyöräilyä. Varsinainen kritiikki oli jaettu viiteen pääteemaan.

Ensimmäisenä pääkohtana esitettiin, että moottoripyöräily on vaarallista. Liikenne on vaarallista, sehän on selvä, mutta onko moottoripyöräilyn erityinen vaarallisuus aina moottoripyöräilijöiden

syytä, voidaan olla eri mieltä. Muunmuassa erään länsi-saksalaisen tilaston mukaan 2/3 auton ja moottoripyörän yhteenajoista on autoilijan syytä. Toki meidän motoristien liikennöintitavoissa on parantamista, mutta on sitä muidenkin.

Toiseksi eräs lääkäri kertoi vakavista loukkaantumisista. Useimmissa vakavissa onnettomuuksissa ei selviä yhden luun murtumisella, vaan kyllä niitä useampia siinä menee. Kyseisen lääkärin pitämän tilaston mukaan jalat ovat motoristin suhteellisesti heikoin kohta. Pään alue vahingoittuu alle puolessa onnettomuuksista, mutta jalat yli 80 %:ssa. Kypäräpakko on vaikuttanut.

Kolmantena kohtana, jota en oikein kritiikiksi osaa katsoa, väitettiin, että moottoripyöräily on neuroosien purkamista, pakoa todellisuudesta. Väitteen esittäjä ei ollut itse kokeillut moottoripyöräilyn joskus kovaakin todellisuutta. Ehkäpä motorismi joillekin tätä on,

mutta jos se tapahtuu muita ja itseä vahingoittamatta, miksi ei. Tunnen useita paljon huonompia tapoja.

Neljäntenä ja viidentenä mainittiin ympäristönsaastuminen ja melu. Nämä kaksi oli erotettu, vaikka meillä ne ehkä luetaan yhteen. Melu lienee kokolailla suhteellinen käsite. Jos moottorivene ajellee lahdella yksisylinterinen Wickström puksuttaen, se on monien mielestä jopa romanttista. Mutta jos ajaa saman lahden rantaan yksisylinterisellä endurolla tuksuttaen, sepä onkin meluamista. En väitä lainkaan, etteikö esimerkiksi taajamien keskustassa rääkämällä kiihdyttäminen olisi melua, mutta siihen syntyivät sortuvat muutkin kuin motoristit.

Ympäristönsaastumisen jakaisin itse kahteen osaan, luonnon rikkomiseen ja pakokaasusaasteisiin.

Myönnettävä on, että parinsadan

pyörän liikkuminen samaa heikkopohjaista reittiä saa aikaan hurjannäköisen sotkun, mutta samaan pääsee ja leveämmältikin pari metsätraktoria. Toki Suomen luonnossa on paikkoja, jotka, vaikka kestävätkin lunta ja pakkasta, eivät kestä mekaanista kulutusta. Osaisimme vain jättää ne omaan rauhaansa kaukaa ihailtaviksi.

Liikenteen pakokaasusaasteista puhutaan paljon ja osin aivan syystäkin. Jos kuitenkin vertaamme Suomessa liikkuvia 30 000 moottoripyörää (ovat kohan ne kaikki edes liikenteessä) noin 1 500 000 autoon, tuskin osuutemme maailmaa kaataa jos ei parannakaan.

Korea kuin syksyn ruska oli edellinen Motoristi. Koettakaapa itse koristella lehteä jatkossa kesän jutuilla, mielipiteillä, purnauksilla ja vaikka mahdollisilla kiitoksilla.

Jouluterveisin
Veli-Matti

MUISTATHAN OSOITTEENMUUTOKSET

Minna Ilvonon
Metsäpolku 20
02460 KANTVIK
puh. k. 90-298 5545
t. 90-299 2489

KUUMA KARHU

Heinäkuun ensimmäinen viikonloppu on aina kesän odotetuin. Onhan silloin kokoontumisista paras – Kontioralli! siitä on hyvä lähteä lomalle tai palata. Tosin tällä kertaa olin jo toukokuussa tehnyt lomareissun Portugaliin.

Hyvän tavan mukaan ennakoilmoitautumiset oli maksettu ajoissa. Olipa maksettu myös eräs motoristi, joka ei sitten harmillisesti päässytkään töiden takia mukaan. Vanha ajokaverini Markku oli erikoisen innokkaasti odottanut Kontiota. Olihan hänen edellisestä ajo-reissustaan kulunut jo kolme vuotta. Angelin Kontiosta -85 asti oli keppi-Suzuki seisonut tallissa ajamattomana, työ-, perhe-, ym. esteiden takia. Tietenkin pyörä oli juuri ajamattomuudesta johtuen totaalisesti tukossa, joten se piti ensin kuljettaa Kemijärveltä VR:n kuorma-autolla Markun nykyiseen asuinpaikkaan Ouluun huoltoon. Kaa-suttimien puhdistuksen, säätöjen, öljyjen vaihtojen ym. jälkeen sai Markku hakea päivää ennen juhannusta jälleen iskukykyisen Suzukin palvelukseensa.

Kunnossa tuntui peli jälleen olevan, sillä melkoista haipakkaa oli Markku tullut juhannuksen viettoon Kemijärvelle. Kun aikanaan Angelin Kontiossa Markku onnistui hukkaamaan silmälasistaan vain toisen linssin, niin tänä juhannuksena – jo hyvissä ajoin ennen seuraavaa Kontiota – tiputti hän tällä kertaa koko lasinsa järveen – ja tietty siihen syvimpään kohtaan! (Sinne jäivät).

...Ja sitten mentiin

Kemijärveltä lähti sitten vain minä ja Jarski. Mikäköhän oli taas säikäyttänyt toiset urheat matkamotoristit? Moni kyllä väitti jälkeensä luulleensa Kontion olevan vasta seuraavana viikonloppuna. Matkaa tulisi meillekin hieman tavallista enemmän. Viime vuonna olimme saaneet lyhimmän matkan palkinnon, jos sellainen olisi jaettu. Olikin vaihteeksi mukavaa, että Kontio oli etelässä – tai oikeastaan Suomen puolivälissä.

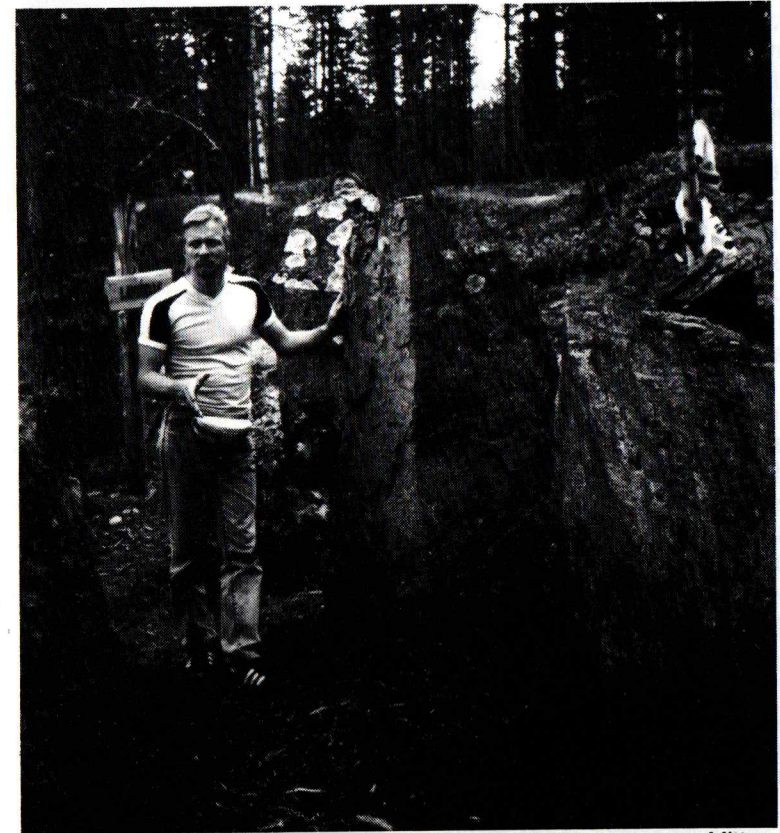
Kävin töissä perjantai-aamuna vain pari tuntia. Sitten saatoimmekin lähteä. Pyörähän oli valmiiksi pakattu, joten ei tarvinnut kuin selkään hypätä. Jarskin tuli aivan ajoissa paikalle. Matkamme suuntaui ensin Rovaniemen kautta Kemiin, josta Veitsiluodon parkkipaikalta otti Jarski velipoikansa kyytiin. Itsellään hänellä oli hieman vaikeuksia pyörän hallinnassa kädessä olevan jännetupitulehduksen takia. Lääkärihän olisi tietysti kieltänyt koko ajamisen jos olisi tiennyt. Kontioon oli kuitenkin päästävä, ja tästä eteenpäin saattoi velikin väliillä olla puikoissa.

Juhannukselta alkaneen helteen takia olin pukeutunut poikkeuksellisesti

vain nahkahousuihin ja kangastakkiin. Täytyy myöntää, että yhdistelmä pelasi. Vaikka siitä huolimatta oli väliillä melko kuuma. Kokokate suojasi liiankin hyvin viimalta. Muistelin kuitenkin viime kesää, jolloin samainen kangastakki sai koko ajan olla nahkapuvun päällä lisälämpöä antamassa ja siltikin tahtoi palella. Tuntuipa viime kesä menneen myös enempi sateessa ajaen.

Oulun Kaukovainiolla oltiin sitten täsmälleen sovituksessa ajassa kolmen kieppeissä. Markku tulisi täältä mukaan, ja niin hänet löydettiinkin pak-

kaamasta viimeisiä romppeita Krause-reihin. Läheiselle TB:lle oli tehnyt ”tärskyt” vielä haukiputaalaisten motoristien kanssa. Eipä aikaakaan, kun herrojen Tapsa, Kari ja Eki ajopelit kaartoivat tyylikkäästi paikalle. Kaksi viimeksimäntittua oli vielä varustettu tyttöystävin, ja Karilla oli vielä sisäänajovaihe menossa – siis pyörän! Nyt meitä olikin koossa jo kuusi toinen toistaan komeampaa pyörää. Näistä kaksi oli sitä merkkiä joka seuraa kehitystä, vaan ei johda sitä vai miten päin se nyt olikaan. Hetkinen siinä tankkailtiin ja päiviteltiin hellettä – tosin kukaan ei tohti-

Panssarivaunuesteisiin tutustumassa. Mittavälineenä Tapsa Haukiputaalta.

nut mainita oloaan liian kuumaksi. Eihän Suomessa voi liian kuuma olla – eihän?

Matkaan päästiin siistissä jonomuodostelmassa. Tunnin välein pidettiin taukoja ja nautittiin virvokkeita. Välillä oli asfaltti märkää sateen jäljiltä, mutta aina onnistuimme välttämään kuurot. Reittimme kulki Oulujärven pohjoispuolta Muhoksen, Vaalan ja Paltamon kautta Kontiomäelle. Erityisesti Vaalan ja Kontiomäen välinen tie kulki komeissa maisemissa.

Sitten tuli parinkymmenen km:n ”enduroprätkä” hiekkatietä. Se oikaisi reittiä senverran, että Kajaanin kautta ei tarvinnut kiertää (Kontiomäki – Vuokatti). Siinä oli jonkinverran tietyötä, että Markku huusi pölypilvessä ohiajaessaan: ”miksi helvatissa me tänne tulitiin?” Siinä taas meikälainen meinasi jäädä toisten ”hiekkaratakusien” jalokoihin.

Hiekalta päästiin aikanaan pois ja valtatie asfaltti alkoi. Siitä pääsin vuorostani keulille tuulettamaan, ja senverran ”kiireesti”, että kaverit jäivät kauas taakse. Jonkun ajan päästä jokin kuudes aisti varoitteli senverran, että lasikin nopeuden sallituille lukemille – ja niin vain edessä jyräsi poliisiauto! Ajelin sen perässä kiltisti niin pitkään, että bensa-asema tuli vastaan. Sinnehän ne muutkin sitten ilmestyivät ”kiirettäni” ihmetellen. Tuttu rovaniemeläinen motoristi oli juuri tankilla. Kertoi siinä edellisellä taukopaikalla jonkun motoristin pysähtyneen ja tulleen katsomaan, että Harrikkako se siinä seistä töröttää. Kyseessähän oli vaan hiekan kustomoitu V-Jammu.

Uuron Shellillä – kontrollipaikalla – oli vipinä ja kansainvälistä tunnelmaa. Olihan paikalla jopa kaksi venäläisillä rekisterikilvillä varustettua pyörää! Ajo-ohjeet saatiin rallipaikalle, jonne oli vielä 110 km, ja ylöspäin, eli samanverran

olisi sitten kotimatkastasta pois – kiva. Hyväpintaista, mutkaista ja mäkiä tietä meni tämä viimeinen taipale. Maisemat olivat hulppeita, mutta hirveästi ei niihin jaksanut enää keskittyä kun kello rupesi käymään iltayhdeksää ja olin ollut sarvissa jo kymmenen tuntia.

Perillä rajan pinnassa

Lieksan erämatkailukeskuksen portilla oli heti tuttu mies vastassa. Järjestelyporukkaan kuuluva Rovaniemen Kari johdatti meidät metsän siimekseen. Sinne oli jo tuttu Vantaan pariskunta pystyttänyt telttansa. Lehtometsämaasto tuntui ensialkuun hirveältä, mutta kun pyörän sai pukkaroitua jotenkuten mättäiden väliin ja teltan pystyyn, niin heti tuntui paljon paremmalta. Kun mukaan ”huolittiin” vielä hiekan myöhemmin saapunut oululainen pariskunta, olikin meitä koossa melkoisen sekalainen seurakunta ympäri Suomea. Loppuilta kului perinteisesti – toisilla pitkälle aamuun. Hyttysiäkin oli kuin Lapissa ikään.

Helteisen lauantaiamun ensimmäinen toimenpide oli kahvinkeitto, jonka minä nautin Oulun Pekan keittämänä. Totesin kovaksi keitetyt munat erinomaiseksi retkievääksi, varsinkin kun olin muistanut ottaa vielä suolaakin mukaan. Voi puolestaan oli suorittanut metamorfoosin, eli sitä saattoi kätevästi kaataa suoraan rasiasta leivän päälle.

Rannalla oleva telttasauna oli mahdolloman mukava, ja kyllä sitä hyväksikäytettiin. Uitua tuli enemmän kuin missään aikaisemmassa Kontiossa, sillä järvestä se viilein paikka taisi olla.

Kuulut Bimota-veljekset Kontiosta palaa-massa. Äärivasemmalla kurkkii pahnahan pohjimmainen, ”pikku-Aaro liukas luikku”. (Paikka on Bomba-talon piha).

En edes muista toista yhtä lämmintä Kontiota. Muistellaanpas vaan viime vuoden Kontion yöpakkasia.

Kulttuurista harrastavina nuorukaisina päättivät Kari ja Tapsa lähteä tutustumaan lähiympäristöön leirillä löhöämisen sijaan. Minä änkesin Tapsan kyytiin. Ajelimme somia Pohjois-Karjalan hiekkateitä ja päädyimme korpeen – nimittäin Egyptinkorpeen. Myöhemmin sitten Aunen Kahvilassa kahvitellesamme, kuulimme myös muista nähtä-

vyyksistä, nimittäin Nurmijärven sota-aikaisista taistelualueista. Nurmijärven – Kivivaraan tien varrelta löytyikin osaksi entistettyäkin Änäkäisen – Puuruun taistelulinjoja, juoksuautoja ja panssarivaunuusteitä. Ns. Vornasen kolmikerroksiseen luolaan emme uskaltaneet mennä edes sisään. No, Tapsa kyllä yritti – mutta kun oli niin pimeää.

Takaisin tullessamme olikin senverran nälkä, että kävimme syömässä

ruokaliput pois. Sitten saattoikin men-
nä taas uimaan. Siinä sitten järvestä
polskiessamme koko porukalla, uskal-
tautui eräs tyttöläpsi yläosattomissa
myös uimasille. Taikka eipähän siihen
nykyaikana mitään uskallusta tarvita.
Kari, joka tunnollisesti oli jättänyt omat
lasinsa rannalle – huusi Markkua anta-
maan omat lasinsa äkkiä lainaan. Niillä
hän näkikin paremmin kuin omillaan –
valitettavasti tyttö oli vaan ehtinyt kau-
laansa myöten veteen. Voi harmi!

Palkintojenjaonkin ajan me senkun
uimme. Kuulin kuitenkin Ivalon Jänkhä-
motoristien Timpan ja Arskan vieneen
odotetusti pisimmän matkan karhut.
Lauantai-iltapäivä ja -ilta kului sitten
tuttuja moikatessa, pyöriä ihaillessa ja
makkaranpaistossa.

Sunnuntaiaamuna ruvettiin heti pik-
kuhiljaa kasailemaan kampeita. Meitä
lähti sitten pieni porukka liikkeelle.
Markku, Jarski ynnä velipoikansa jäivät
nukkumaan ja välillä puhaltamaan eri-
värisiä valoja pieneen rasiaan. Mikä lie
ollut taikalaatikko?

Kotimatka suuntautui hiekkatietä pit-
kin ensin Viekiin, josta päästiin taas
valtatielle. Bomban karjalaistaloa käy-

tiin ihmettelemässä, ja näyttipä moni
muukin motoristi pistäytyvän siellä.
Kari sai matkalla sisäänajokilometrit
täyteen, ja sai senjälkeen ”vinguttaa”
täysillä. Paltamossa tiemme sitten ero-
sivat toisten lähtiessä Oulun suuntaan
minun jatkaessani yksin yöspäin.

Lämmintä riitti että vähiäkin vaatteita
oli vähennettävä. Reittini kulki Pudas-
järven ja Taivalkosken kautta Posiolle.
Liikenne oli vähäistä, ja yritin lukuisilla
pysähdyksillä pitkittää väistämättö-
mästi lähestyvää kotiinpaluuta. Niin oli
lämmin, että eräästä koskesta ottama-
ni vesikin oli suorastaan haaleata, ei
siis tavallisen kylmää.

Näin meni -88 Kontio, joka ei aina-
kaan ilmojensa puolesta olisi voinut
parempoi olla. Taisi Lumpeen Keijo ol-
la väleissä Yläkerran Isännän kanssa.
Muissakaan järjestelyissä ei moitteen
sijaa ollut. Tietysti jostain vessojen vä-
hydestä voisi mainita, mutta kun niitä
ei koskaan ole tarpeeksi oli tilaisuus
mikä tahansa. ”Ja kunnan motoristi te-
kee tarpeensa vaikka teltaan”, sanoo
kemijärveläinen sananlasku, heh heh.

osaa otti

Kemijärven Jaska

*Iloittelua rannalla, Kuvan keskellä oleva ka-
veri teki rantaveteen komeita mahalaskuja.*

KONTIO-88 PEIJAISSET

Kontio-88 on vihdoon saatu päätök-
seen, kun peijaiset pidettiin 1.10.-88
Jokioisten Leimukalliolla. Kontiota
muistellen vietettiin iloista iltaa ilman
rallipäällikköä ”Kekkua”, joka oli sai-
rautensa vuoksi estynyt, mitä pidettiin
valitettavana. Aina roiskuu kun rapa-
taan!

Pitkän työn päätös

Pitkän rupeaman työ oli saatu pää-
tökseen ja oli aika pitää peijaiset ker-
hon hallituksen myöntämän taloudelli-
sen tuen turvin. Paikaksi oli valittu erit-
täin hieno paikka, joka oli tanssipaiikka
Leimukallion ravintola. Koska rallipääl-
likkö oli sairaana tapahtumasta vas-
tuun kantoivat jokioislaiset Hakamaen
Tapsa ja Ojansuun Pekka kumppanei-
neen.

Vesikauhuako?

Ensitöikseen raumalaiset ja numme-
lalaiset kävivät tervehtimässä rallipääl-
likkö Keijo ”Kekku” Lummetta hänen
kotonaan ja muistaen kiitossanojen li-
säksi häntä pienillä muistolahjoilla. Oli-
han mies sen varmasti ansainnut, siksi
kova oli urakka ollut. Pelkäsimme aluk-
si, että onkohan se Kekku saanut vesi-
kauhun kun Kontio-88 pidettiin niin lä-
hellä itärajaa. Kekku totesi kuitenkin,
että näin ei ole, vaan kyseessä on las-
tentauti nimeltään vesirokko, mikä
mielestäni sopii hyvin lapsenmieliselle
motoristille.

Illanvietto

Tuliaisakahvit, viinereineen ja piparei-
neen kun oli juotu, Ojansuun Pekka lu-
ki rallipäällikön terveiset ja kiitokset
peijaisväelle. Kontrollipäällikkö Häkkä-
län Hanski ilmoitti tervehdyksessään,
että hän ei enää ala kehua ja kiittää ral-
lin järjestäjiä, sillä sitä on jo tehty niin
monta kertaa, vaikka mieli tekisi.
Hanski toivotti peijaisväelle antoisaa ja
hyvää iltaa.

Raumlainen portpäällik Mäkelän Kale
toisti samaa, mutta raumalainen kun oli
ei voinut olla käyttämättä Rauman
giä. Enstöiksessä totes että Kontio o
Suame kansalliselukk. Sitt lukk paper
klapust Rauma giälse tutmukse siitt ett
gui miäst vägevämp vaikutta eri veri-
ryhmis olevi ihmishihi. Tutkmus oll ni-
meldäs ”Verest se huamata”.

Ohjelmapäällikkö Penttilä ”Vehviläi-
nen” pääsi oikeuksiinsa kun katsottiin
Kontiovideoita. Tarinaa tulikin sitten
putken täydeltä ja asiantuntemuksella,
kuten jo vanhastaan ollaan koettu.
Saunottiin, grillattiin, tanssittiin ja otet-
tiin palanpainikkeeksi kostuketta. Ilta
oli hyvä ja antoisa. Lopuksi voitiin yh-
teisesti todeta, että kyllä se yhteispelil-
lä sujuu. Kontio-Rallin voi järjestää laa-
jemmankin alueen porukka, kuten nyt
on nähty.

Kale

KESÄPÄIVÄ OLI KAUNIS,

kun noin 30 motoristia kokoontui Kokkolaan Etappiajooon 28. toukokuuta. Järjestelyistä vastasi Hannu Saari apulaisineen.

Alkajaisiksi ajelimme niinsanotun seitsemän sillan tietä Kokkolasta Pietarsaareen (päätoimittajan nuoruuden riiuureittii!). Tien molemmin puolin on todella kaunis maisema lähes koko matkan. Kannattaa käyttää tätä reittiä, koska 8. tie Kokkola–Pietarsaari välillä on viivasuora.

Pietarsaarella kierrettiin letkassa läpi Skatan vanhan kaupunginosan. Kapeilla kujilla oli oltava kieli keskellä suuta eli kävelyvauhti tuntui sopivalta.

Skatasta päädyimme Pietarsaaren moottoripyörämuseoon. Ennen sisäänmenoa odottelimme hetken muuatta pirkanmaalaisporukkaa, joka uskoi osaavansa perille omin avuin! Vanhan kaupungin kapeat kujat ilmeisesti sekoittivat porukan päät, koska joukko saapui vajaan puoli tuntia muiden jälkeen.

Joukko koossa Etappiajooa aloittamaan.

Kirkonmäen kotiseutumuseoon Kokkolassa on koottu nahkuritietoa.

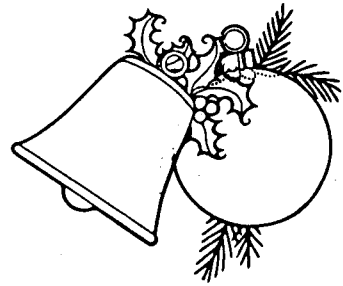
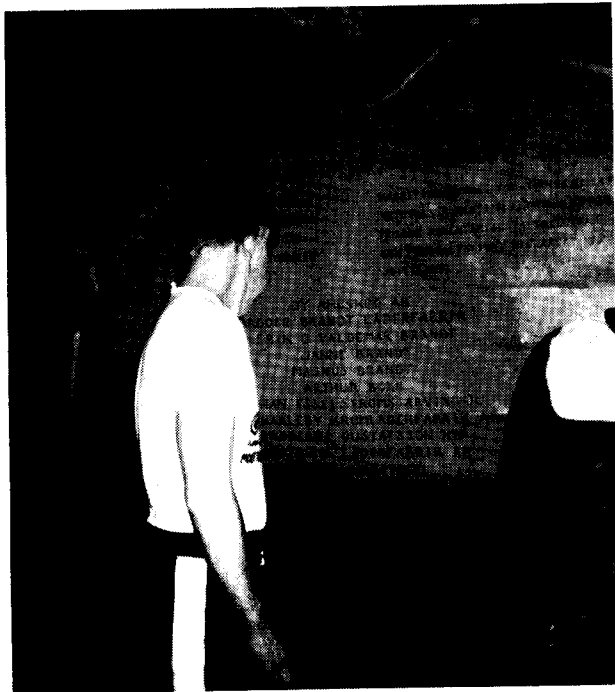
Museossa on todella hieno kokoelma moottoripyörävanhuksia. Monet on entisöity alkuperäiseen kuntoon. Osa on kuitenkin ajettu sisään suoraan liikenteestä vain puhdistettuina. Lisäksi museoon on koottu moottoripyöräaiheisia valokuvia, pyörien osia ja muuta aiheeseen liittyvää rekvisiittaa. Osa museon pyöristä on säännöllisesti liikenteessä.

Takaisin Kokkolaan ajoimme samaa reittiä kuin tullessamme ja teimme muutaman lenkin pikkuteillä. Määrän-

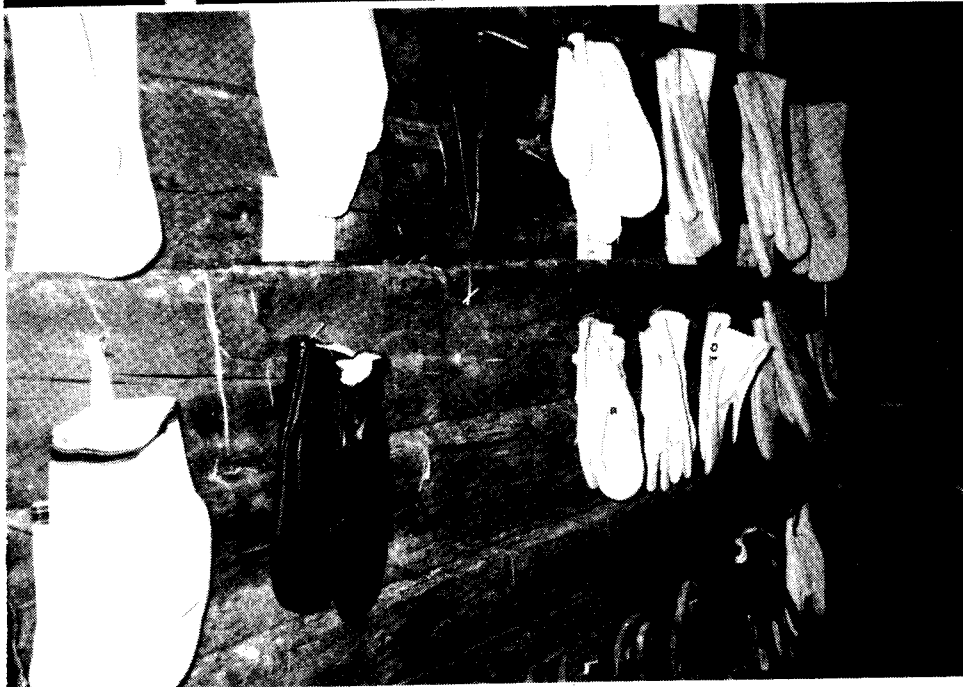
pää Kokkolassa oli Kirkonmäen kotiseutumuseo. Täällä lämmin ilma pudotti useimmilta villapaidat.

Kokkola on aina ollut nahkanvalmistuskaupunki ja museoon onkin koottu kokonainen nahkaparkkurin paja. Kaikkien sammioiden, virus-, venytys-, kiristys ja rei'ityskoneiden sekä leikkureiden jälkeen tutustuimme myös valmiisiin tuotteisiin. Monet käsineistä olisivat löytäneet omistajan, jos olisivat olleet kaupan. Motoristille sopivaa nahkapukua ei ollut näkyvillä.

Antti Chydeniuksen museo Kokkolassa.

Pienen välipalan jälkeen vierailimme myös viereisessä Antti Chydeniuksen museossa. Antti Chydenius lienee useimmille pyörää vaihtaneille tuttu kuvastaan tuhannen markan setelissä, joita on voinut vilkaista matkallaan pankista kauppaan... Chydenius oli pappi ja myös eräs aikana uudenaikaisimmista talousfilosofeista. Valitettavasti hän astui täällä Pohjan perillä eikä saanut ajatuksiaan leviämään kauemmaksi maailmalle.

Museokierroksen jälkeen veimme pyörät retkeilymaja Tankkarin pihalle ja

majoituimme mukaviin huoneisiin.

Pölyjen poiston Hannu oli luvannut jo kutsussaan ja upeissa puitteissa se tapahtuikin. Kokkolan uimahallissa on kylmä allas, poreallas, hyppyallas, lasten allas, saunoja, kahvila ja on siellä aivan tavallinenkin uima-allas. Motoristit poistivat matkajännitykset porealtaassa ja saunassa. Porealtaaseen meitä tunki aika-ajoin liikaakin ja myös hyppyteline oli käytössä. Maittavan aterian jälkeen vietettiin kukin tahollaan ja kaikki yhdessä urbaania lauantai-iltaa...

Teksti ja kuvat Veli-Matti

LAUANTAIN KENTTÄLOUNAS TUNTURIEN KATVEESSA

Perjantai-aamu valkeni kirkkaana auringonpaisteessa. Tänä vihdoin pääsisin lähtemään pikavisiitille pohjoiseen. Vailla tarkkaa päämäärää. Jonkinlaisia vaihtoehtoja olin tutkinut. Olin varautunut myös naapurimaan rahalla. Lähetettyäni vaimon työhön ja lapset kouluun kaappasin ajovehkeet nurkasta päälleni. Pyörässä olivat jo valmiina tarvittavat tavarat ja vähän ylimääräistäkin paketoituna. Katsahtaessani taivaalle ajattelin, että voiko tämä olla totta: ei pilven häivää missään!

Kun on tiedossa satoja kilometrejä päivätaivalta on ajo alusta alkaen jotenkin rauhallisempaa. Tällä kertaa olin valinnut valtatie 4 ajettavakseni. Pikku-tenien kiertelyn jätin toiseen kertaan. Ainakin näin alkumatkasta. Muutamat tietyt aiheuttivat pysähdyksiä muuten matka sujui joustavasti. Ei pahempia jonoja.

Suomen keskipisteen tienoilla alkoi vatsassa kaivertaa nälän tunne. Kaarto Pulkkilan Shellille, täytökset pyörään ja ajajalle. Silloin iltapäivällä tuntui, että on liian kuuma ajoilma. Aurinko paahtoi suoraan selkään. Todella hieno syyskuinen ilma. Lämpömittari Suomen keskipisteessä näytti yli +20 astetta.

Oulun ohitustiellä olin neljän jälkeen ja kova tungos, kun kaksi kaistaa vaihtui yhteen. Tiellä näkyi useammassa paikassa lasin siruja, muistoina peräänajoista. Hyvällä tuurilla selvisin sieltä autojen seasta väljemmille teille.

Lähestyessäni Torniota näkyi taivaanrannalla jotain harmaata kerrostumaa. Muutaman kilometrin ajon jälkeen oli uskottava näkyä. Sadepilven näköiset harmaat harsot miltei hipoivat puita. Vettä ei kuitenkaan vielä tullut. Ilmakin muuttui viileäksi. Eräästä puhelinkopista suoritin ilmoittautumisen kotiin. Sanoisin jatkavani vielä pohjoisemmaksi, jotain leiripaikkaa etsiessäni. Ylitorniossa oli jo miltei hämärää paksun pilvi-kerroksen ansiosta. Ja jotenkin kummasti ajosuunta vei ylös Aavasaksalle. Yhtäkkiä olin tiskin ääressä kysymässä paljonko mökkiyöpyminen maksaa. Ei ollut kallis, jotenka kamat mökkiin ja ruoanlaittoon sekä iltakahvin keittoon. Vähän kävin ulkona kävelemässä. Tapsasin erään miehen, joka oli samoillut Pallas-Ounastunturin Kansallispuistossa. Hän kertoi ettei ollut nähnyt ruskaa vielä missään. Oli pieni pettymys minulle. Illalla kymmenen aikoihin oli jo mahdolloman hiljaista alueella. Aivan toisin kuin joskus kesällä sellaisissa paikoissa. Siinä unten rajamoilla ollessani ajattelin, että menisinköhän käymään Kittilässä siskollani vai lähtisinkö länteen. Riippuisi vähän aamuisesta säästä.

Aamulla heräsin vähän ennen kuutta. Heti silmäys ulos. Taivaankansi oli pilvistä vapaa. Kosteaa henkäys oli yöllä pyyhkäissyt tienoon yli koska pyörä oli pisaroita täynnä. Aamupala ja -kahvi napaan, avain toimistoon ja suunta sil- lan yli Ruotsiin. Tulliasemat olivat tyhji-

nä eikä tiellä ollut muitakaan liikkujia. Tuntui oudolta, kun tiellä sai ajaa 110. Suomessa vastaavalla tiellä olisi ehkä ollut 80 rajoitus. Noin tunnin ajon jälkeen oli pysähdyttävä lämmittelemään ja tyhjennystauolle. Huomasin kuinka mahtavia puolukoita oli mättäillä. Tuli syötyä niin paljon, että suussa oli jo ihan hapan maku.

Matkan ensimmäiset porot kävelivät vastaan lähellä Jällivaaraa. Sinne saavuun niin aikaisin, että kaupat eivät vielä olleet auki. Kunnes keksin, että huoltoasemillahan on myös elintarvikkeita. Jatkaessani matkaa pistäydyin ihailuun Jällivaaraa vähän ylempää. Dundret -nimisen tunturin kupeella, jossa sijaitisi hotelli. Poikkeaminen toi vähän lisäkilometrejä trippiin mutta ajattelin, että eiköhän se oikea tienhaara löydy. Reilun neljäkymmenen kilometrin ajan jälkeen käännyin oikealle Stora Sjöfallet luonnonpuistoon johtavalle tielle. Alkuosa tiestä oli tavallista tunturiseudulla kulkevaa tietä, vanhaa töyssyistä päällystettyä. Vähitellen alkoivat maisemat muuttumaan. Ympäristössä oli vähän korkeampaa tunturia ja muutama suuri patorakennelma. Vauhti hiljeni automaattisesti. Vasemmalla puolella tietä lainehti pitkänomainen Akkajaure -niminen järvi. Yhtäkkiä edestäpäin lähestyi harmaa saderintama. Pilvet roikkuivat alhaalla ja hivellivät tuntureiden kupeita. Päätin kääntyä ympäri, koska kuitenkin oli palattava samaa tietä.

Ottaessani valokuvia huomasin kuinka jäätävä tuuli puhalsi jostain Norjan suunnasta. Tie olisi jatkunut joihain kymmeniä kilometrejä Norjan rajalle päin päätyäkseen jonkun tunturijärven rannalle, kartan mukaan.

Ajatukseni oli nauttia kenttälounas siellä jossain tunturien katveessa. Mutta ajatukseksi se jäi. Röntähiutaleiden leijuessa taivaalta. Paluumatkalla poik-

kesin erääseen parakkikyliin. Se oli jokin tunturimajoituskeskus. Ostin kortteja ja lähetin kotiin. Kun lähdin jatkaamaan matkaa ajoin ehkä noin puolisen tuntia takaisinpäin. Pysähdyin paikkaan, jossa sateesta ja kylmästä viimasta ei ollut uhkaa. Paikka oli Vuolep Appojaure, pieni järvi tien varressa. Siinä levähdyspaikalla nautin rautaisen lounaan ja iltapäiväkahvit. Olin siinä reilun tunnin ja ainoastaan kolme autoa ohitti paikan. Harvassa tuntuivat olevan kulkijat sillä tiellä. Siinä istuessani hirsipenkillä hirsisen pöydän ääressä äärettömässä hiljaisuudessa mielen valtasi raukeus. Iltapäivä aurinko lämmitti mukavasti eikä tuulta ollut juuri nimiksikään. Ajattelin: paljonkohan jaksaisin vielä tänään ajaa? Hiljalleen kokosin tavarani ja kävelin vielä rannalla. Ihmettelin automaattista kalastuslupalapun antajaa. Lähdekö kuitenkin oli.

Saavuun Jokkmokk -nimiseen paikkaan, josta huomaamatta sujuttelin suoraan vaikka olisi pitänyt kääntyä. Onneksi havahduin jo muutaman kilometrin ajon jälkeen katsomaan karttaa. Tienumerot eivät täsmänneet. Käännös tulosuuntaan. Saapuessani takaisin keskustaan löytyi oikea tie heti. Se oli siinä kohdassa missä vieläkin istui kaksi tyttöä puistonpenkillä!

Lähellä Bodenia olivat tiet jo leveitä ruotsalaiseen tapaan. Ihmeteltyäni taas kerran niitä betonibunkkereita, joita oli aika ajoin tien varrella, lähellä Suomen rajaa, olinkin kohta Haaparannassa. Halvat bensat tankkiin ja vähän herkuja Shelliltä. Sitten koti-Suomeen. Missäköhän viettäisin yön? Iltakin alkoi hämärtymään. Ajovire tuntui olevan päällä, vaikka takana oli jo miltei tuhat kilometriä.

Oulun kohdalla mieleen pulpahti ajatus ajaa kotiin asti "samoilla silmillä".

Vasemmalla Ari Mänttari tunturitiellä ja näkymä Pietarsaaren moottoripyörämuseosta Etappiajon vieraineen. Oikealla kurvaavat eksyneet Pietarsaareissa ja joukkokuva etappilaisista.

Väsymystäkään ei vielä tuntunut. Rantasilan kelopirttiin poikkasin iltakahville. Oli lottorivin aika televisiossa. Ihmettelin kuinka talo oli rempsahtanut, lattia niin vinossa, että vessan ovikin hankasi lattiaa. Lähtiessä vedin talvivaate-tuksen päälle. Olo tuntui vähän paksulta. Vielä olisi kerran tankattava ennen kotia. Jyväskylässä poliisit kai lopettelivat ratsiaa, olin jo valmistautunut pysähtymään, mutta poliisit vain seisovat tumput suorina katsellen yöllistä kulki-jaa.

Vaajakosken jälkeen alkoi uusi päällyste. Se oli myös märkää sateen jäljiltä. Ja todella mustaa. Ei ollut maalattu minkäänlaista viivaa. Kerran oli tulla ikävä yllätys, kun lipsautin pyörän toiselle kaistalle. Juuri siinä kohdalla oli toinen kaista 5–7 cm matalammalla. Huh! Onneksi ei vauhtia ollut edes rajoituksen sallimaa. Olen monasti päi-väsaikaan katsellut noita tasoeroja

päällysteessä, vaan ei nyt mennyt sel-lainen ajatus päähän.

Kohta alkoi sumu nousta tienpinnas-ta. Vauhti laski moponopeuksiin. Valot vain näyttivät paksuun sumuseinään. Aamuyöstä Voikkaan lähellä olin näke-vinäni suden tietä ylittämässä. Pysäh-dyin ja katsoin pyörän valoilla. Saksan-paimenkoirahan se siellä luimusi häntä koipien välissä takajalkaansa luukaten.

Neljän jälkeen kaarsin kotipihaan. Ei ollut vaimo syyttämässä pihavaloa. Sen kummemmin tavaroita purkamatta hivuttauduin hiljaa sisälle. Samantien peiton alle. Korvissa kävi kohina. Vai-mo havahtui hereille ja ihmetteli aikais-ta kotiintuloani. Jotainhan minä siinä selitin. En muista enää. Uni sai vallan.

Se reissu oli ajamista, mutta sitähan sanoin lähteväni tekemäänkin. Ja aja-mista vartenhan moottoripyörät on tehty.

Ari Mänttari

JÄNKHÄLLÄ JYTISEE II

Oli tullut taas kerran se aika vuodes-ta, jolloin jänkellä jytisee pohjoisen erämaissa. Kyseessä on tietysti JÄNKHÄMOTORISTIEN järjestämä ”jo perinteeksi muodostunut” kokoontu-misajo. Sinne sain minäkin kutsun. To-sin tämä tapahtuma järjestettiin vasta toista kertaa, että perinteistä puhumi-nen on ehkä hieman liioiteltua. Kuiten-kin omaleimaisena, Lapin eksotiikkaa tihkuvana kokoontumisena, mennee tämä ”Jänkhällä jytisee” Kontiorallin ohi n. kymmenen vuoden kuluttua suo-situimmuudessaan – tai voi siihen mennä kauemminkin? Vaikka tämän-vuotinen tapahtuma (13.-14.08) järjes-tettiin viikkoa aikaisemmin kuin viime vuonna, näytti säätila samanlaiselta. Oli nimittäin jälleen mahdottoman synkkä ilma – siis ainakin Kemijärveltä käsin tarkasteltuna. Koko aikaisem-malla viikolla oli sataa tihuutellut ja pi-tänyt matalia lämpötiloja. Siitä huoli-matta lähdin toivorikkaana liikkeelle jo perjantaina kello 11:n aikaan. Hieman lämpimämpää oli kuin viime vuonna lähtiessä, nyt oli sentään 14 astetta plussaa viime vuoden kymmeneen as-teeseen verrattuna. Olin myös kauko-viisaasti pakannut mukaan ne ensteks parhaat sadejalkineet eli kumisaappaat (vieväthän ne enemmän tilaa kuin Ru-kat – mutta siltikin ..) Matka eteni ihme kyllä sateettomissa merkeissä, ja So-dankylän jälkeen oli tiekin täysin kuiva. Aurinko ei kuitenkaan suostunut kur-kistamaan pilviverhon takaa, mutta kuitenkin tuntui ilma hieman lämpene-vän. Kaikki näkemäni moottoripyörät tulivat vastaan – yhtään ei mennyt sa-maan suuntaan. . Vuotsossa tankates-

sani sattui sitten eräs hauska tapaus. Olin juuri lähdyssä, kun huoltoaseman baarista ryntäsi vanhempi mies luokse-ni ja ääni innosta väristen kysyi: ”kah-teltiin tuolla poikain kanssa ikkunasta tuota pyörää ja tuli tinkaa, että kuinka iso se oikeen on: Onko kolmepuolikas vai ihan viissatanen?” Kun tuhat kuu-tioisesta pyörästäni ei outo välttämättä huomaa kuutiolavuutta, sanoin ukolle mieliksi: ”Joo kyllä se on viissatanen.” Ukko ilahdutti silminnähden ja lausui: ”No sitähan minäkin, on se kyllä niin ison näkönen” Maantielle päästyäni pakkasi hieman naurattamaan. Jos oli-sin väittänyt pyörää tonniseksi, olisi ukkopaha mennyt kai ihan lukkoon. 40 kilometriä ennen Ivaloa tuli vastaan viitta: Kutturä. Siitä matka jatkui erino-maisen ajettavana soratienä. Se oli pa-rempi ajaa kuin huono asfaltti: Tien varret olivat täynnä hakkuiden jälkiä, joten ”vihreää kultaa” oli ainakin löyty-nyt. 27 km hissukseen ajettuani ja mu-kavia maisemia katsellen, olin perillä – ensimmäisenä! Paikalla oli vain järjes-tävän seuran varapuheenjohtaja lapsi-neen. Hän oli tuonut paikalle kahvi- ja elintarvikeasuntovaunun. Paikka oli ni-meltään Köysivaara ja tapahtuman pi-topaikka entinen 50-luvulla rakennettu savottakämpä. Kämpän omistaa Met-sähallitus, jolta puolestaan Nuoriso-kasvatuksen Tuki ry on vuokrannut sen – samoin ulkorakennukset. Viimeksi-mainitulta oli sitten JMMC (= Jänkhä-motoristit lyhennettynä) saanut paikan käyttöönsä. Kämpä oli alkuperäises-sä asussaan henkien aitoa savottakult-tuuria. Sieltä löytyi kaksi isoa majoitus-huonetta ja kolme pientä. Varasänkyjä

(patjoineen) käyttämällä majoituskapasiteetti olisi 50 henkeä, joten kaikki varmaan mahtuisivat. Lämmitys tapahtui tehokkailla puukaminoilla, jotka varasivat hyvin lämpöä. Savottakeittiöstä löytyi puuhella, kylmäkellari ja kaasukeitin. Alue itsessään oli myös mielenkiintoinen. Nimittäin Ivalojoen kulta löytyi jo vuonna 1868, n. 20 kilometrin päästä puheena olevasta Köysivaarasta. Parhailaan tällä hetkellä on menossa ehkä suurin kultaryntäys aikoihin. Puroilla väitetään olevan noin tuhat kaivajaa kesäisin ja muutamia talvisinkin!

Mutta onpa tuo Kutturin tien mielenkiintoinen. Kutturin kylään ei aikoinaan ollut tietä ja presidentti Kekkonen vieraillessa siellä erävaelluksillaan (jopa yöpyen Köysivaaran kämpässä:), valittivat kyläläiset kulkuyhteyden puutteesta. Seuraavana vuonna, eli -59 saivat he Kekkonen mahtikäskyllä tiensä kylään! Tulee vaan mieleen, ettei moi- nen taitaisi nykyisin onnistua.

Taloksi asettumista

Alkoi asentopaikan hakeminen kämpästä. Valinnanvaraa oli näin ensimmäiselle tulijalle kovasti. Sytytin kuitenkin ensitöikseni tulen kaminaan. Kämpän toisesta päästä löysimme kuitenkin yllätykseksemme jälkiä asutuksesta. Pöydällä oli mikroskooppia ym. kojeita sekä maanäytteitä. Naulakossa oli vaatteita ja keittiössä ruokaa. Paikan piti kuitenkin olla tyhjä tullessamme? Mitä tehdä? – nakellako kamat pihalle vai odotella. Päätimme kuitenkin odotella jos salaperäinen asukas ilmaantuisi myöhemmin paikalle.

Hetkisen päästä saapui itse puheenjohtaja, tuoden mukanaan kaksi laavaa. Ne pystytettiin takapihalle sateen varalta. Olisihan niiden alla rattoisampaa istua iltaa jos nyt satamaan sattui-

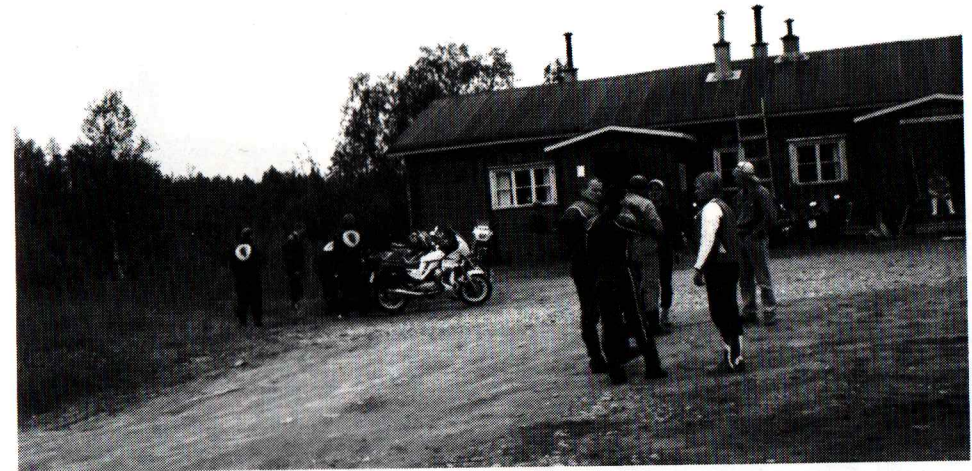
si. Senjälkeen tarttui pj. moottorisahaan ja alkoi pieniä polttopuita. Itseasiassa kokoontuminen olisi virallisesti lauantain ja sunnuntain, joten olin kyllä etuajassa. En kuitenkaan ainoa, sillä muitakin alkoi paikalle saapua.

Tulihan se salaperäinen asukaskin. Hän osoittautui 60-vuotiaaksi kulta-kaivajaksi. Eipä hänkään meistä tiennyt mitään. Hän oli ikäänkuin kämpän vartina. Kultamies tarjoutui heti esittelemään välineistöään ja instrumenttejaan. Olipa hän valmis viemään halukkaita kaivauksilleenkin. 120 vuoden ajan oli noissa kairoissa vaeltanutkin miehiä, joiden silmissä oli kiilunut kullan himo, hän oli yksi heistä. Väittpä hän, että kultamaista oli edelleenkin tutkittu vain yksi prosentti, ja se emäkallio on edelleenkin löytämättä.

Tuli Rovaniemen Joni, Hyvinkään Kake ja Haukiputaan Kari. Viimeksimainittu ei ollut ottanut tyttöystävänsä mukaan perusteella, että tämä oli ”miesten kokoontuminen”, menköön ystävätär sitten sinne ”naisten kokoontumiseen”! Tuli Kemijärven Tuomo ja Martinniemen Tapsa. Paikallisia alkuasukkaita eli Jänkhämötoristeja oli jo sankoin joukoin - oli Arskaa ja Timp-paa (ne Kontiorallin pisimmän matkan voittaneet) ja pikku-Joukkoa jne, jne. Että oli meitä melkoinen joukko lystäilemässä pimenevässä perjantai-illassa.

” ...mutta seuraavana päivänä ...”

Itse puheenjohtaja oli häipynyt vähin äänin perjantai-iltana paikalta, mutta saapui kuitenkin lauantaina tuoden mukanaan ”etelän vareksia” eli motoristipariskunnan Vantaalta. Lisäksi muitakin alkoi saapua. Mm. Rovaniemeltä tuli 145-hevosvoimainen V-Max peräkärryllä varustettuna, sekä ”He-man”

Väkeä on alkanut saapua. Vasemmalla Napapiirin moottoripyöräilijöitä rallihaalareissaan. Taustalla Köysivaaran kämpä.

livari V-Jammulla. He edustivat Napapiirin Moottoripyöräilijöitä.

Koskapa Saariselkä oli vain n. puolen tunnin ajomatkan päässä, päätimme minä ja Kemijärven Tuomo käydä vilkaisemassa siellä. Samalla pyörätkin saattoi tankata valmiiksi paluumatkaa varten. No, Saariselkähän on melkoinen taajama kauppoineen ja ravintoloineen. Kaunispäällä syötiin niitä maan-kuuluja munkkeja ja katseltiin monenlaisia matkamuistoja joihin turisti voisi rahansa tuhlat.

Paluumatka oli vierähtänyt iltapäivän puolelle, joten osallistumismaksuun kuuluva poronlihakeitto oli valmista. Amattilaiset olivat olleet asialla, koska harvoin niin hyvää keittoa saa. Lihaakaan ei oltu säästetty. Alkoivat siinä myös kovat köydenveto, suopungin-

heitto- ja muut kilpailut. Vantaalaiset veivät odotetusti pisimmän matkan palkinnon, ja joku ”Bimota-jengi” vei ”köydenvetopokaalin”. Rovaniemen tarkkakätinen Joni vei jo toistamiseen suopunginheiton voiton ja sai jälleen asiaankuuluvan klöntin kuivaalihan palkinnoksi.

Vielä iltapäivän puolellakin saapui väkeä. Raahelaiset tulivat oikein porukalla, päästen sopivasti soppalautasen kimppuun. Ja hyvinhän se Oulun lehtorikin mukaan ehti. Ulkosalla kahvila-vaunun ääressä oli mukava porista niitä näitä. Eräs puheenaihe oli tietysti vankikarkuri Tenhusen ruumiin löytyminen Ivalosta. Paikalliset asukkaat olivatkin epäilleet nähneensä karkurikolmikon liikuskelevan seudulla.

Sauna oli ahkerassa käytössä. Läm-
mintä vettä riitti kaikille erikoisen ison
säiliön ansiosta. Kullankaivaja saanoi
kanssamme, mutta siirtyi yöksi val-
taukselleen, arvellen ehkä olevansa
häiriöksi (?). Aivan turhaan, sillä olisim-
me pitäneet häntä mieluustikin vieraa-
na.

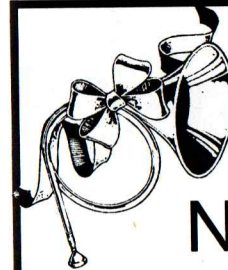
Kun kerrankin pääsin pitämään kir-
jaa saapuneesta kalustosta, sain selvil-
le, että sentään 20 % oli eurooppalai-
sia pyöriä edustaen Bemaria ja Guzzia.
Keskimääräinen kuutiotilavuus oli pe-
rästi 937 cc : Ääripisteet olivat 175cc ja
1500cc. "Merkkikilpailun" voitti Honda
45 %:lla (lähes puolet:) ja tiettyä mallia
löytyi Wingissä eniten (1100 - 1500cc)
kaikkiaan viisi kappaletta. Paikalle ko-
koontunut kalusto edusti siis järeää
matkapyörälinjaa. Kardaaniakselia löy-
tyi 40 %:n verran.

*Palkintojenjako käynnissä. Puheenjohtaja
palkitsemassa voittoisaa "Bimota-jengiä".*

Sunnuntain varhaisiin lähtijöihin kuu-
lui Hyvinkään Kake ja Aaro Oulusta. It-
sekin olin lähdössä hyvissä ajoin. Kake
lähti viilettämään ensimmäisenä ja piti-
kin niin kiirettä asfaltille päästyään, että
perään hieman myöhemmin lähtenyt
Aaro sai kerätä Kaken irtipäässeet sa-
devehkeet keskeltä tietä.

Itse yritin pitkittää kotimatkaa poik-
keamalla mm. Tankavaarassa ja ajele-
malla pikkuteitä. Jäljellejääneiden eväi-
denkään syönti ei auttanut, vaan mat-
ka tuntui päättyvän turhan aikaisin.
Toinen "Jänkhällä jytisee" oli takana,
mutta ensi vuonna jytisee kuulemma
taas. Muuten - huhujen mukaan aina-
kin yksi "pannu" oli räjähtänyt Jänkhäl-
le yrittäessään!

*Paikan päällä nähty,
Kemijärven Jaska*

**SEURAAVAN
NUMERON JUTUT
31.1.89 MENNESSÄ**

HAASIMME

ESITTELYSSÄ!

Corona Mc Club Tampere

Näkymä korjaamotiloista talvella.

Tampereella toimii useita mp-kerhoja kuten "suurkaupungin" tyyliin hyvin sopiikin. Tässä kerromme yhdestä, Corona Mc Clubista.

Historiasta ensin hieman. Joskus 60-luvun puolenvälin paikkeilla rupesivat kaupungin, silloin melko harvalukuiset pärtsärit kokoontumaan Kalevan kaupunginosassa sijaitsevalla Korona baarilla. Siitä muodostuikin vuosien mittaan vakituinen motoristien tukikoh- ta ja syntyi ilmiö nimeltä Korona-jengi. Väki varttui ja porukka lisääntyi, syntyi ajatus oman kokoontumis- ja korjaustilan saamisesta. Lähetystö pantiin asi- alle kunnan herrojen pakeille ja siitä ne asiat lähti rullaamaan. Vuonna 1971 syksyllä voitiin alkaa kunnostaa kau- pungin vanhaa urheilumajaa mielei- seemme kuntoon. Kerhon toimintaan tuli hieman virallisempi meininki, joten nimeksikin päätettiin antaa Corona Mc Club ajan hengen mukaisesti. Neljä- toista vuotta kerho toimi niissä tiloissa. Vuonna 1985 syksyllä oli aika hyvästel- lä vanha maja. Se nimittäin purettiin laajenevan keskussairaalan tieltä pois. Onneksi kerho oli toiminnan tarpeelli- suudellaan vakuuttanut kaupungin päättäjät, joten uusi paikka oli jo val- miiksi katsottuna. Lukemattomia tal- kootunteja ja entinen ruostesuojaamo oli valmis kerhomme uudeksi "majak- si". Sitä se on edelleenkin. Tiloja on n. 220 m² jakautuen seuraavasti; korjaus- tila 100 m², oleskelutila 60 m², kuntoi- lutilat 50 m² ja sosiaalitulat 10 m². Tuki- kohdan osoite on Ali-Huikkaantie 31 Ruotulan kaupunginosassa.

Toiminnasta:

Kerhon toiminta perustuu paljolti sil- le, että se pyrkii lähinnä uusia motoris- teja opastamaan ja neuvomaan moot- toripyörän käyttöön, huoltoon ja ajami- seen liittyvissä asioissa, jokapäiväisistä iltalenkeistä, viikonlopun retkistä mil- loin mihinkin kohteeseen ja kesäloma- reissut. Siinä noin pähkinänkuoressa Coronalaisen ajokausi. Urheilutoiminta on aina ollut merkittävällä sijalla kerhon toiminnassa. Kerhon jäsenten välisiä kisoja käydään useissa lajeissa mm. kenttäpelit, saappaanheitto, kuulan- työntö, voimanoito, pingissarja ja on- kikipailut. Lisäksi ajokauden aikana pi- detään ns. mestarimotoristi-kisa, joka käsittää neljä eri osakilpailua. Ne ovat tietopuoli, tekninen tehtävä, visailuajo ja taito-ajo. Talvitoimintaan kuuluu tie- tysti pyörien korjaus ja huolto, mihinkä on kerhon verstaalla suht'koht hyvät mahdollisuudet. Filmi-ilta kerran vii- kossa, samoin askartelu-ilta. Puhdetöi- nä tehdään lähinnä nahkatöitä, kuten satulalaukkuja, liivejä ym. motoristin käyttökamaa. Kuntosalia on aina jäse- nistön käytettävissä. MP-kisa toimin- nassa on ollut vuosien mittaan lukuisia Coronalaisia mm., Eki Ryttyläinen ja Ilu Salovaara drag racessa ovat yltäneet mestaruuksiin asti, samaten Liitiän Jampe RR:ssä. Tässä ne tärkeimmät Coronassa. Vuonna -88 kerhon jäsen- määrä oli 81. Osa jäsenistä kuuluu myös MP-69:iin.

Jouluterveisin
Corona MC Club
psta Pekka Jokinen

HAASTAMME
JMK:n JYVÄSKYLÄSTÄ ESITTELYYN

PÖYTÄKIRJA MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

HALLITUKSEN JÄRJESTÄYTYMISKOKOUS

Aika Sunnuntai 9.10.1988 klo 12
Paikka Helsingin kaupungin Salmen ulkoilualue; takkatupa
Läsnä Veli-Matti Kaipainen puheenjohtaja
Guy Wikström
Maarit Seppälä
Aki Oura
Hannu Impola
Taina Piispa
Timo Hahtala
Mikko Lähteenmaa
Erkki Ahola
Minna Ilvonen sihteeri

Käsitellyt asiat

1

Kokouksen avaus

Veli-Matti Kaipainen avasi kokouksen.

2

Laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

3

Kokousvirkaillijoiden valinta

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Veli-Matti Kaipainen ja sihteeriksi Minna Ilvonen

4

Esityslistan hyväksyminen

Esityslista laadittiin läsnäolijoiden esitysten mukaan sekä hyväksyttiin tämän kokouksen esityslistaksi.

5

Hallituksen kokousten pöytäkirjat

Timo Hahtala esitti toivomuksen hallituksen kokousten pöytäkirjojen muuttamisesta enemmän keskustelupöytäkirjojen tyyppisiksi, jotta jäsenistö saisi enemmän tietoa päätösten syntymisten taustoista. Myös keskustelut ilman varsinaisia päätöksiä tulisi kirjata pöytäkirjaan.

6

Motoristi-lehti

Keskusteltiin Motoristiin liittyvistä asioista. Päätoimittaja Aki Oura kutsui toimitussihteeriksi Maarit Seppälän sekä toimittajiksi edelleen Eero Mikkolan ja Petri Lindgrenin. Todettiin, että uusi värierottelutekniikka lehden ulkoasussa otetaan käyttöön. Lehden talouden seuranta tapahtuu Akin ja kassanhoitaja Taina Piispan kesken. Lehden postitus hoidetaan Pekka Kuoppalan pyynnöstä vanhaan tapaan hänen tiloissaan.

Päätettiin kokeilla tämän hallituksen aikana sitä, että jokaisella, jonka juttu julkaistaan Motoristissa, on oikeus halutessaan tilata yksi vapaa-valintainen tuote kerhokaupasta veloituksetta. Käytännössä jutun kirjoittajan tulee samaan yhteyteen liittää toivomus haluamastaan tuotteesta mikäli juttu julkaistaan. Jälkikäteen tehtyjä tilauksia ei huomioida. Kirjoittaja voi saada korkeintaan yhden ilmaistuotteen yhdessä numerossa julkaistuista jutuistaan. Tämän päätös syntyi siksi, että saataisiin useammat jäsenet mukaan 'lehden tekoon'.

7

Juhlakirja

20-vuotisjuhlavuoden juhlakirjasta kaavaillaan kuvapainotteista historiikkia. Projektin vetäjänä toimii Aki; hän etsii itselleen apulaisia tähän vaativaan työhön.

8

Postikortit

Hannu Impola esitteli useampia erilaisia mp-aiheisia postikorttikuvia. Päätettiin painattaa kerholle kortteja, joita jäsenistö saa ostaa omiin tarkoituksiinsa. Aluksi kokeillaan kahta aiheetta, joulukorttia ja tavallista postikorttia. Hannu pyytää tarjoukset kahdelta eri kirjapainolta ja hoitaa kortteihin liittyvät käytännön asiat.

9

Info-lehtinen moottoripyöräilystä

Jo aiemmin on hallituksen kokouksissa keskusteltu info-lehtisestä nuoria moottoripyöräilijöitä varten. Maarit selvittelee edelleen sen tekoon liittyviä asioita.

10

Etsintäpalvelutoiminta

Timo esitteli etsintäpalvelutoimintaa. Hän kertoi harjoituksen, jossa kokeiltiin moottoripyöräilijöiden soveltuvuutta etsintätehtäviin, sujuneen erinomaisesti. Päätettiin suositella etsintäpalvelutoimintaa jäsenistölle. Timo toimii yhteyshenkilönä, hän myös julkaisee kirjoituksia ja infoa asian tiimoilta Motoristissa.

11

Juhlakokoontuminen

Juhlakokoontumisajon järjestelyiden väliraportin saamiseksi päätettiin kutsua järjestelyistä vastaava Pertti Saarenheimo seuraavaan kokoukseen.

12

Kouvolan kaupunginjohtajan vastaanotto

Kouvolan kaupungin nuorisotoimisto järjestää nuorisotoimintaa esittelevän kaupunginjohtajan vastaanoton marraskuun 21. päivä. Kerholtamme on pyydetty ohjelmaa tälle vastaanotolle. Päätettiin ottaa yhteys Kouvolan 69:läisiin ja pyytää heitä ohjelman tekoon. Kouvolan kaupunki on aina suhtautunut hyvin positiivisesti kerhomme toimintaan.

13

Kerhon kalusto

Kerhon kalustosta, tavaroiden sijainnista tehdään selvitys vuoden-vaihteeseen mennessä. Hallituksen jäsenet ovat kaikki valtuutettu etsimään vuokrattavaa tilaa kerhon omaisuudelle. Pyrkimyksenä on saada kaikki tavarat saman katon alle. Mikko Lähteenmaa aloittaa kortistonpidon kaikesta omaisuudesta, esimerkkinä kirjoituskoneet jäsenten kotona. Mahdolliset siirrot tulee tämän jälkeen ilmoittaa hänelle.

14

Uudet hallituksen jäsenet

Puheenjohtaja totesi lyhyen kyselykierroksen jälkeen uusien hallituksen jäsenten tietävän hyvin periaatteelliset tehtävänsä. Selvitettiin myös hallituksen jäsenten vaihdoksen edellyttämät ilmoitukset ja muutokset.

15

Toiminnan suunnittelu

Timon ehdotuksesta sekä läsnäolijoiden positiivisen suhtautumisen johdosta päätettiin paneutua kerhon toiminnan suunnitteluun erityisellä tarkkuudella. Esimerkiksi seuraava kokous on tarkoitus käyttää suurelta osaltaan tähän silmällä pitäen mm. tulevaa juhluvuotta sekä kerhon tulevaisuutta yleensäkin. Kokouksen ajankohdaksi sovittiin jo nyt marraskuun 19. päivä.

16

MP-näyttely '89

Timo selvittää missä vaiheessa näyttelyn järjestelyt ovat.

17

EAK-näytös

Tiedoksi vain kaikille Timo halusi kertoa pirkanmaalaisten järjestäneen EAK-näytöksen Orivedellä.

18

Matkakulut

Matkakuluja pitkämatkalaisille päätettiin korvata seuraavasti:

Mikko Lähteenmaa	Alavus	180 mk
Erkki Ahola	Mänttä	130 mk

19

Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen.

Veli-Matti Kaipainen
puheenjohtaja

Minna Ilvonen
sihteeri

PÖYTÄKIRJA MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 RY

HALLITUKSEN KOKOUS

Aika Sunnuntai 20.11.1988 klo 10.30

Paikka Gasthaus Urtimohovi, Talviainen

Läsnä Veli-Matti Kaipainen puheenjohtaja
Guy Wikström
Taina Piispa
Timo Hahtala
Timo Ylä-Mononen
Mikko Lähteenmaa
Jouko Valkeejärvi
Pertti Saarenheimo
Arto Hallikainen
Minna Ilvonen sihteeri

Käsitellyt asiat

1

Kokouksen avaus

Veli-Matti Kaipainen avasi kokouksen.

2

Laillisuus ja päätösvaltaisuus

Kokous todettiin lailliseksi ja päätösvaltaiseksi.

3

Kokousvirkaillijoiden valinta

Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin Veli-Matti Kaipainen ja sihteeriksi Minna Ilvonen

4

Esityslistan hyväksyminen

Hyväksyttiin.

5

Edellisten kokousten pöytäkirjat

Hyväksyttiin kahden edellisen kokouksen pöytäkirjat.

6

Kokoontumiset vuodelle 1989

Jouni esitteli kokoontumisia. Keskusteltiin näiden järjestelyistä sekä kehiteltiin uusia ajatuksia; Etappiajon ja Kirkkopyhän yhdistäminen vuonna 1990. Juhlavuoden teemoilta päätettiin julkaista jokaisessa ensi vuoden Motoristissa Juhlavuosi -asiaa. Jos Pertti Saarenheimo ottaa yhteyttä juhla järjestelyiden vuoksi, ei siitä kukaan saisi kieltäytyä.

Talviralli – ajankohtana on helmikuun ensimmäinen kokonainen viikonloppu. Järjestelyt Hannu Saarella hoidossa. Etappiajo – Jouni puuhamiiehenä ns. etappiviikonlopussa; yhtäaikaiset Etappiajot Kotkan, Turun ja Oulun seuduilla, ajankohta on vielä avoin.

Kirkkopyhä – järjestelyt Hannu Sarenilla, paikkakuntana Kulmalahti, ajankohta vielä avoin.

Kontioralli – järjestelyt hyvin aikataulussa, Pekka Kuoppalalla vielä pieni hiominen vuokrasopimuksessa, niin paikka on varattu, ajankohtana perinteinen heinäkuun ensimmäinen kokonainen viikonloppu.

K-18 – paikkana on Siitama, järjestäjinä Jouni ja Mikkolan Eero, ajankohta vielä avoin, ilmoittelu hoidetaan moottoripyörälehtien ja nuorisotoimistojen kautta.

Safarit – enduroille ja katupyörille omansa, uusi kokoontuminen, ajankohta elokuulla, järjestelyt delegoi Jouni.

Trialkipailu – toistaiseksi vielä kaikin puolin avoin.

Vuosikokous – ajankohta 16.9.1989, 20-vuotisvuosijuhlaa vietetään samana päivänä Pertti Saarenheimon järjestelyin.

Pystymettä – järjestelyt Ilpo Melin.

Moottoripyöräilijöiden ensiapukurssi – Timo Y-M selvittää SPR:ltä kurssin järjestämistä alustavasti huhtikuulla.

Ennakoivan Ajotavan Kurssi – Timo Y-M järjestää 20.–21.5.

7

Tilakysymys, tavarakysymys

Päätettiin vuokrata Vantaan Vuokra-asunnot Oy:ltä Helsingistä Länsimäen Maalinauhantieltä 6 m² lämmin varastotila sekä Pirkanmaan Matkamotoristeilta heidän vuokraamastaan talosta Peltolasta säilytystila. Vuokrat ovat Länsimäestä 30 mk/kk ja Peltolasta talon sähkölasku. Minnan kysyessä tarkennusta sähkön käyttöön, vakuutettiin sitä käytettävän vain valaisuun ja lämmitykseen talvella ”juuri plussan puolella”. Sähkölaskua seurataan molemmin puolin pysyväksemme kohtuudessa.

Osku Vaahtera on tehnyt kirjanpidon kerhon omaisuudesta. Hän ylläpitää jatkossa sitä, tavarain luovuttajan on ilmoitettava hänelle siirrosta. Mikko Lähteenmaa vapautettiin tästä tehtävästä.

Tavarat säilytetään pääosin Länsimäessä, kerhon palkinnot ovat myös matkalla sinne. Peltolassa on tarkoitus säilyttää EAK-tarvikkeet, kerhon Tapiola-Suzuki sekä Kontioralli-tarvikkeet, jotka inventoidaan ja siirretään Peltolaan ensi vuoden Kontiorallin jälkeen.

Kerhon alcometreistä kaksi epäkunnossa olevaa hävitetään. Opastuskylttejä sekä tavallisina että heijastavina hankitaan Jounin välityksellä lisää.

Suomen Retkeilymajajärjestön vuosikokous

8

Suomen Retkeilymajajärjestön vuosikokous

SRM:n vuosikokous on tänä vuonna 21.11. Yhteyshenkilönämme jatkaa ja osallistuu Annukka Kuoppala, joka on velvollinen tiedottamaan SRM-asioista kerholle.

9

SYP:n tilin lakkauttaminen

Päätettiin lakkauttaa SYP Kouvola Kauppatori 233221-323 -pankki-tili ja siirtää varat kerhon Postipankin tilille. Kassanhoitaja Taina Piispa valtuutettiin tähän tehtävään.

10

Kontiokarhut

Taina tilaa kolmen vuoden tarpeisiin 22 Kontiokarhua.

11

Tapiola-Suzuki

Keskusteltiin Tapiola-yhtiöiden (ent. Aura) lahjoittamasta Suzuki-moottoripyörästä. Vakuutusikäntö on seuraava: joka vuoden maaliskuussa (vakuutuskausi 1.4.–31.3.) on tehtävä seisontailmoitus koko vuodeksi, vuodenvaihteessa on vakuutusyhtiölle toimitettava ajo-päiväkirjanote kunkin vuoden ajoista. Vakuutusmaksua maksetaan minimimäärä. Suzuki on tarkoitettu vain koulutuskäyttöön. Jouni ja Timo Y-M ovat vastuuhenkilöinä.

12

Matkakulut

Matkakuluina päätettiin korvata seuraavasti

Taina	30 mk	Timo Y-M	30 mk
Mikko	80 mk	Veli-Matti	130 mk
Jouni	20 mk	Minna	130 mk

13

Kerhon esite

Kerhon esite päätettiin uusida MP-näyttelyyn mennessä. Uudistus-työn tekee hallituksen Tampereen pää.

14

Joulukortit

Minna hoitaa perinteisten joulukorttien lähettämisen yhteistyökumppaneillemme. Pyritään lähettämään kerhon omia joulukortteja.

15

MP-näyttely '89

Näyttelytilasuunnitelma on tekeillä. Pekka Kuoppalaa pyydetään järjestelyneuvotteluihin. Kontiokartta, kunniakirja ja palkinnot otetaan ainakin osastollemme mukaan. Videoita pyritään myös esittämään.

16

Kulukorvaussäännöstö

Jouni laatii seuraavaan kokoukseen esityksen kulukorvaussäännöstöksi.

17

Etelän Pystymettä 1988

Saimme kuulla järjestäjien kommentteja Pystymettän menosta. Palaute oli jokseenkin negatiivista. Käyttäytymishäiriöitä oli ilmennyt. Tulevia järjestäjiä sekä tämän kertaisia osallistujia kuin myös kaikkia kerholaisia varten julkaistaan Motoristissa kirjallinen palaute nuhteiden kera.

18

Puheenjohtajan palsta

Veli-Matin ehdotuksesta Motoristin puheenjohtajan palstalta tullaan jatkossa lukemaan myös hallituksen uusien sekä vähemmän esillä-olleiden jäsenten kirjoituksia.

19

Muut asiat

Pirkanmaan EAK-rytmiyhmä käväisi 17.11. Hämeenläänin Liikenneturvan toimistossa juttelemassa yleisiä EAK-toiminnasta, moottori-pyöräilystä ja liikenneturvallisuudesta.

Kerhon vapaaajaseksi eli lehden postituslistalle päätettiin ottaa Kari Toivonen Tekniikan Maailma -lehestä ja Pirkanmaan Matkamotoristit Pirkanmaalta.

20

Seuraava kokous

Hallituksen seuraava kokous päätettiin pitää sunnuntaina 15.1.1989 Peltolassa. Timo Y-M vastaa järjestelyistä.

21

Kokouksen päättäminen

Puheenjohtaja päätti kokouksen klo 12.50.

Veli-Matti Kaipainen
puheenjohtaja

Minna Ilvonen
sihteeri

*Kyväää
Uutta Vuotta 1989*

**MP 69 PANOSTAA MATKAMOTORISTIEN
YHTEISTYÖHÖN**

MP 69 on rakentamassa tietokantaa aktiivista matkamoottoripyöräilyn parissa toimivista kerhoista ja porukoista.

Tietokannan tarkoituksena on helpottaa eri alueiden motoristien välistä kanssakäymistä ja yhteistyötä. Jatkossa yhteydenpitoa eri porukoiden välillä pyritään edelleen kehittämään mm. kerhoilta saatavan palautteen mukaan.

Yhtenä toimintatapana voisi olla esimerkiksi pari kertaa vuodessa ilmestyvä kerhotiedote, johon eri kerhot voisivat toimittaa sellaista tieto-

tai mielipideaineistoa, jonka he haluavat muiden kerhojen tietoisuuteen. MP 69:n roolina asiassa olisi lähinnä tiedon keskitetty kerääminen ja toimittaminen edelleen takaisin muille kerhoille ja porukoille.

Mikäli kuulut johonkin aktiiviseen motoristikerhoon tai porukkaan, joka toimii matkapyöräilyn parissa, varmista että myös teidän porukanne tiedot toimitetaan perusteilla olevaan rekisteriin.

MATKAMOOTTORIPYÖRÄILYN PARISSA TOIMIVA KERHO TAI PORUKKA

MP 69 kerää yhteystiedot kaikista aktiivisista matkamoottoripyöräilyn parissa toimivista kerhoista ja porukoista.

Kevään alussa kaikille tiedot toimittaneille kerhoille toimitetaan listaus siihen mennessä saaduista kerhoista ja porukoista sekä yhteystiedoista.

Jotta rekisteristä saataisiin mahdollisimman kattava ja siten meitä kaikkia parhaiten hyödyttävä, toivoisimme teidän ensi tilassa toimittavan seuraavat tiedot MP 69:lle:

- Kerhon tai porukan koko nimi ja mahdollinen lyhenne
- Mahdollisen kerhotilanne osoite ja puhelinnumero
- Kerhonne sopima yhteyshenkilö, hänen osoitteensa ja puhelinnumeronsa
- Perustiedot kerhostanne
  - kerhon ikä
  - jäsenmäärä
  - minkä tyyppistä toimintaa jne.
- Mielipiteenne ko. rekisterin tai yhteydenpidon tarpeellisuudesta
- Ajatuksia yhteistyötapojen ja tiedon- ja mielipiteiden-vaihdon kehittämisestä

Toimittakaa em. tiedot osoitteella: **Timo Hahtala, Atomikatu 1 C 3, 33720 Tampere (puh. 931-182 218, puh.t. 931-165 599).**

